

der er Underofficerer, og hvad der er Officerer, men man er jo nu gaaet til at forandre Distinktionerne for Officerernes Vedkommende. Jeg ser saaledes, at de have faaet Striber ned ad Bultserne, noget, der ogsaa er meget iøjensaldende, saa at, naar en Afdeling marscherer ude i Solskin, vil man have meget let ved at kende Officererne, for saa vidt de skulle bære samme Bentlæder i Felten, som de bære i Garnisonen. Nu tvivler jeg ikke om, at det er efter Indstilling fra en Kommission, at den ærede Minister er gaaet til denne Forandring, men det gaar vel her, som den ærede Ordfører udtalte overfor det ærede Medlem fra Aarhus (M. S. 2den Valgkreds (Sjengel), at han var altfor elskværdig, og derfor kunde man ikke modstaa ham. Kunde det ikke tænkes, at den ærede Minister havde været for elskværdig mod Kommissionen, og at Kommissionen vidste, at Ministeren holdt særlig af en bestemt Farve, og derfor valgte man den. Jeg sigter til de lyseblaa Huer. Officererne skulle selv betofte dem, saa de koste ikke Staten noget. Men der er nu ogsaa gjort Forsøg med de menige. Jeg mødte forleden her i Njebenhavn en Soldat, paa Forhaand kunde jeg ikke skønne, hvad Vaadenart han hørte til, men da han kom nærmere, saa jeg, at han hørte til Fodfolket; han havde en almindelig Uniformsfrakke paa, men paa Hovedet havde han en lyseblaa Felthue; saa tænkte jeg: Mon det er et Forsøg paa at indføre lyseblaa Huer for Fodfolket i Lighed med Gen-darmekorpsen? Jeg kan ikke tro, at det er den rette Vej at gøre Soldaterne mere synlige overfor en Fjende, thi hvormeget end jeg — og jeg tænker Flertallet af dette Ting's Medlemmer — ønsker, at vi ikke skulle rykke i Felten, maa vi dog, saalænge vi have en Hær, forberede den i Fredstid, saaledes at den er stikket til at rykke ud; men det vil jeg gentage: den Uniformsforandring, der her er foretaget, er lidet stikket til Feltbrug.

Et andet Spørgsmaal skal jeg med det samme omtale, det angaar Bevillingen til Kurfus i Huslid for det tjenestegørende Mandskab. Det er ikke min Agt at stemme imod Udvalgets ærede Flertal; jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører udtalte, at Udvalgets Flertal kun havde haft Frygt for, at det af Mandskabet, der laa inde, vilde blive betragtet som en yderligere Tjeneste. Jeg vilde henstille til Udvalget, om man ikke vilde tage Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse til 3dje Behandling; det kunde tænkes muligt, at man kunde finde en Form, hvorved man forhindrede, at Mandskabet kom til at betragte det saaledes; hvis

dette kunde ske, tror jeg, det vilde være en god, nyttig og sund Adspredelse for Mandskabet, naar det vel at mærke kunde blive frivilligt, saa at kun de, der havde Lust, kunde deltage, og der ikke blev anvendt Tvang imod nogen. Jeg tror, at vi have bevilget Penge til Fremme af mange Formaal, som ikke have været bedre eller have været mere paaftønnede, end dette vilde blive, naar det vel at mærke blev udført paa rette Maade. Jeg vil derfor sluttelig henstille til det ærede Udvalg at tage denne Sag under fornyet Overvejelse.

Dinesen: Hvad de almindelige Bemærkninger angaar, der bleve gjorte af den ærede Ordfører, og anførte som Motiv til den Stilling, Flertallet indtog til den lange Række Vædringsforslag, der her ere foreslaaede, henholdt jeg mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Folketingsmand for Njebenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Der- som man vilde gaa ind paa en Undersøgelse af Skyld eller ikke Skyld overfor militære Bevillinger, kunde det være, Resultatet vilde blive, at man kom til at indse, at det i den Henseende var Flertallet, der havde slaet fejl. Men jeg skal ikke indlade mig paa en Underfølgelse i den Henseende; jeg har kun begæret Ordet for at tale om et enkelt af de foreslaaede Vædringsforslag. Det er det, der findes under Nr. 144, hvor Flertallet indstiller til Rægtelse en Bevilling af 3,000 Kr., der er begæret, for at man kunde hde Erstatning efter større Maalestok for den Skade, der foranlediges paa Markerne og i det hele ved militære Øvelser. Naar jeg begærer Ordet, er det ikke, fordi jeg har noget Haab om at opnaa, at Bevillingen i dette Hæblik gives, saa at man derved opnaaede, hvad der kunde være ønskeligt og maatte tilstræbes i den Retning. Men jeg kan ikke andet end rette en Opfordring til den højt-ærede Krigsminister om, at han stadig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Jeg tror, at de Øvelser, som Hærløven paabyder skulle holdes, ikke saa ganske sjældent foranledige Ulemper for Beboerne af de Gane, hvor Øvelserne skulle foretages, og disse Ulemper ere saa store, at de paaføre disse Medborgere en Byrde, der gaar noget ud over, hvad man egentlig bør kræve af dem, en Byrde, som jeg mener, at Samfundet i det hele maa være delagtig i at bære, og en Udligning heraf kan kun finde Sted, naar der ydes en noget større Erstatning. Jeg tror, at de ældre Bestemmelser, dels Lovgivningsbestemmelser, dels administrative, hvorefter der gives Erstatning, ere utilstrækkelige til, at man kan hde en